

Deixar el centre penitenciari i aprendre a viure en un pis

Set presos en règim obert comparteixen pis a Figueres

És la primera unitat dependent per a interns de tercer grau que hi ha a la demarcació de Girona

El pis substitueix el Centre Obert per tornar-se a integrar en la comunitat

“A la presó t'aparten de la vida; aquí aprens a reinserir-t'hi”, diu en Marcos. És una de les set persones –cinc homes i dues dones– que viuen des d'aquest estiu a la primera unitat dependent de la demarcació de Girona: un pis a Figueres que compleix les funcions d'un servei residencial situat fora del centre penitenciari, per a presos classificats en tercer grau. Hi han de dormir cada nit, i uns professionals marquen les entrades i sortides de cada resident per garantir que hi estan pernoctant, ja que el pis fa la funció de centre penitenciari. Durant el dia, sempre que hi hagi algun intern a l'habitatge, també hi ha educadors que els ajuden a fer un seguiment de la seva situació sociolaboral. Tot el sistema penja i depèn del Centre Obert de Girona, on els presos surten de dia per treballar i tornen al vespre per dormir al centre penitenciari. La diferència és que aquí dormen en un pis, i ells mateixos s'organitzen i gestionen la convivència. L'altra gran diferència és que tots ells estan arrelats a l'Alt Empordà pel que fa a la feina i a la família, i així se'ls estalvia el desplaçament que suposaria haver de tornar cada nit a Girona.

“Canvia tot”, confirma en Mostafà, un altre usuari del pis. Explica que està complint una condemna de vuit anys i que era al Puig de les Basses. El seu company Marcos, complia una condemna de divuit anys, va sortir i tornar a entrar a la presó amb una recaiguda. Tots dos han estat condemnats per robatoris amb violència; no neguen els fets, reconeixen els errors, però també diuen que han estat jutjats, i que ara el més important és reaprendre a viure en societat.

“És com començar de zero. Per a una persona amb una condemna llarga, quan surt al carrer, si no té feina, família o un pis com aquest per ajudar-lo, és tot molt complicat. I potser tornarà a robar”, diu en Mostafà. Ell té una filla de 10 anys i la seva dona està a punt de donar a llum una segona filla. A l'estiu ha treballat de temporer en la collita de pomes; diu que li ha agradat i que ha estat una bona experiència. Ara els educadors l'ajuden a buscar una nova feina. “He perdut vuit anys de la meua vida; no en vull perdre més”, conclou en Mostafà.

En Marcos ho té més complicat perquè té problemes de salut i combina la recerca de feina amb les consultes a l'hospital de Figueres. Busca una feina a temps parcial i agraeix estar en aquest pis: “És molt gratificant i tranquil·litzador. Aquí no parles només de condemnes i de judicis; tens xerrades quotidianes, és la vida. A la presó només hi ha el pati i la rutina. És posar en pràctica la reinserció, que per a això ha de servir la presó, no?”, reflexiona en Marcos.

El pas següent per a les persones que viuen en aquest pis de Figueres podria ser el quart grau, la llibertat condicional. Mentrestant, tots ells subratllen la importància de disposar d'aquest pas intermedi per aprendre a deixar enrere, de manera progressiva, l'univers carcerari.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 06-10-2018, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/1479309-deixar-el-centre-penitenciari-i-aprendre-a-viure-en-un-pis.html>